

Μία «εκ βαθέων» συζήτηση με τον Καθηγητή Χειρουργικής π. Δημήτριο Λινό, στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ [Ενορίες](#)

Οι επιλογές του π. Δημητρίου, αποτελούν σίγουρα έκπληξη για τις συνηθισμένες επιλογές των ανθρώπων στην κοινωνία μας. Αποτέλεσε προσωπική του επιλογή, μετά από μία μακρά και ευλογημένη ζωή, με πολλές εμπειρίες, με ευκαιρίες διακονίας στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με μία επιτυχημένη σταδιοδρομία και αναγνώριση στον χώρο της ιατρικής, να γίνει Ιερέας.

• Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου, ο κ. Ηλίας Λιαμής, Δρ. Θεολογίας, Μουσικολόγος και Συγγραφέας, φιλοξένησε τον π. **Δημήτριο Λινό**, Καθηγητή Χειρουργικής, Διευθυντή Χειρουργικής του Ομίλου ΥΓΕΙΑ και εθελοντή Ιερέα, σε μια «εκ βαθέων» συζήτηση.

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το κανάλι του «[ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...](#)» στο YouTube.

Μια καρδιακή συνάντηση με ένα πρόσωπο, οι επιλογές του οποίου, αποτελούν σίγουρα έκπληξη για τις συνηθισμένες επιλογές των ανθρώπων στην κοινωνία μας. Αποτέλεσε προσωπική επιλογή του π. Δημητρίου, μετά από μία μακρά και ευλογημένη ζωή, με πολλές εμπειρίες, με ευκαιρίες διακονίας στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με μία επιτυχημένη σταδιοδρομία και αναγνώριση στον χώρο της ιατρικής, να γίνει Ιερέας.

Το πώς προέκυψε πριν ακριβώς ένα χρόνο, να πει το «ναι», σε ένα σπρώξιμο του Θεού, μία βίαια προσαγωγή, όπως ο ίδιος την χαρακτήρισε, δεν είναι σαφές αν προϋπήρχε. Όμως στην πολύ επιτυχημένη καριέρα του κάτι έλειπε, και αυτό το βρήκε στο πρόσωπο του **αγίου Λουκά του Ιατρού**.

Γιατί υπάρχει κάτι άλλο, πέραν του να είναι πετυχημένος στην δουλειά του, την οικογένειά του, να έχει την αναγνώριση του κόσμου, τα χρήματα, κάτι διαφορετικό το οποίο μπορεί κανείς να συναντήσει.

Μίλησε για τη μοναδική χαρά που ζει ως **Ιερέας**, παρότι αισθάνεται ότι βρίσκεται σε πολύ νηπιακή ηλικία. Όπως επίσης αναφέρθηκε στην εσχατολογική εμπειρία που βιώνει ο Ιερέας στην Πρόθεση, όταν αναμιγνύονται οι ζωντανοί με τους κεκοιμημένους και αισθάνεται το παρόν και το μέλλον.

Ενώ, ως ιατρός, όπως τόνισε ο π. **Δημήτριος**, δεν υπάρχει λεπτό που να μην είναι ανοιχτό το κινητό του τηλέφωνο για τους ασθενείς, να μην διαβάζει συνεχώς γιατί η ιατρική εξελίσσεται, να μην ακούει τον πόνο ή τα παράπονα του ασθενούς.

Μιλώντας για τον Πειραιά, σημείωσε ότι είναι για τον ίδιο, βαθιά ιερός χώρος. Ο πατέρας του ήρθε 6 μηνών πρόσφυγας από την Σμύρνη, ο π. Δημήτριος γεννήθηκε στον Πειραιά όπου και πήγε αρχικά σχολείο. Για να μετακομίσουν αργότερα στην

Κυψέλη και να φτάσει τελικά στην Ιατρική, όπου μετά την αποφοίτηση του, μαζί με την σύζυγο του πήγαν στην Αμερική, στην Βοστώνη, και ακολούθησαν ακαδημαϊκή σταδιοδρομία, μέχρι να επιστρέψουν ξανά στην **Ελλάδα**.

Η συζήτηση συνεχίστηκε επάνω στην διπλή ιδιότητα που έχει πλέον ο π. **Δημήτριος**, του ιατρού και του Ιερέα και τον συνδυασμό που καλείται να κάνει, μέσα από την άσκηση της ιατρικής.

Όπως επεσήμανε, στην Αμερική υπάρχει τα τελευταία χρόνια μια προσπάθεια, να εδραιωθεί επιστημονικά κάτι που έχει αποδειχθεί από μελέτες, ότι ο ασθενής θέλει τον γιατρό του, να ασχολείται και με τις πνευματικές του ανάγκες. Και οι δύο αυτές ιδιότητες βοηθάνε, τους μεν υγιείς να μείνουν υγιέστεροι, ενώ οι ασθενείς, ειδικά σε σοβαρές περιπτώσεις, έχουν ανάγκη κάτι πέραν των ιατρών, έχουν ανάγκη τον Θεό.

Και στο πλαίσιο αυτό έχει αναπτύξει το πρόγραμμα «Υγεία & Θρησκεία» που προσφέρει δωρεάν διαδικτυακά μαθήματα με κορυφαίους Έλληνες και Αμερικανούς Καθηγητές, των Επιστημών Υγείας και Θεολογίας, με εξαιρετική ποιότητα ομιλητών και ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και ευρεία θεματολογία.

Συνεχίζοντας ο π. Δημήτριος παρατήρησε ότι:

«Ο Θεός κάνει, όχι τα θαύματα που βλέπουμε στο διαδίκτυο και τις εφημερίδες, αλλά καθημερινά μικρό-θαύματα στη ζωή του καθενός μας. Αν σκεφτούμε ο καθένας τι συνέβη σήμερα, τα τυχαία που λέει ο κόσμος, αυτά είναι μικρά θαύματα.

Θαύματα γίνονται κάθε ημέρα, αρκεί να έχουμε τα μάτια μας και την καρδιά μας ανοιχτή και ταπεινή, και να τα αναγνωρίσουμε. Η αγάπη του Θεού, ξεπερνάει τη λογική μας, τη στενόμυαλη κάποιες φορές.»

Μίλησε μάλιστα για την εμπειρία του με ανθρώπους πολύ ισχυρούς, σε εξουσία και πλούτο, που μέσα από μία ασθένεια μαλάκωσε η καρδιά τους και αναζήτησαν και βρήκαν τον Θεό.

Και πως καθημερινά βλέπει σε ανθρώπους καθημερινούς, πονεμένους και τραυματισμένους, που τον προσεγγίζουν, την βαθύτερη αναζήτηση τους για το πρόσωπο του Χριστού. Και αυτό που διαπιστώνει ως Ιερέας, είναι ότι ο κόσμος πεινάει και διψάει για τον Θεό.

Είναι μεγάλη επίσης η ευθύνη που αισθάνεται με την διπλή ιδιότητα του γιατρού και Ιερέα, ως προς την διαχείριση μιας δύσκολης κατάστασης και μιας απώλειας. Πάντοτε σέβεται την ελευθερία και δεν μπορεί να εκμεταλλευτεί τον πόνο του

ανθρώπου και να κάνει προσηλυτισμό.

Και όπως είπε στο κλείσιμο της συνάντησης:

«Ο Θεός αγαπάει τόσο πολύ τον καθέναν και ιδίως αυτόν που περνάει τον πόνο και το βαρύ και ασήκωτο νέο του θανάτου, που δεν σηκώνεται με λόγια και παρηγοριές και βλέπεις να έρχεται από πίσω από αυτόν τον πόνο ο Χριστός.

Και στο τέλος της ημέρας υπάρχει ένας θρίαμβος και πάρα πολύς κόσμος, που εμείς τους είχαμε καταδικάσει αρνητικά, φεύγουνε με το πρόσωπο τους φωτισμένο, μέσα στην χάρη του Θεού.»